

Arrest

nr. 57 565 van 8 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 10 december 2009 het Rijk binnen en dienden op 14 december 2009 een asielaanvraag in. Op 16 november 2010 werden beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer X (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger van Armeense origine te zijn en in Ufa in Rusland te wonen. U bent getrouwd met X (O.V. X) met wie u een minderjarige zoon X (O.V. X) en een minderjarige dochter X (O.V. X) heeft.

In maart 2009 gaat u samen met uw gezin op familiebezoek in Yerevan. Op 19 maart 2009 gaat u 's avonds met uw neef X en uw vrienden X, X en X naar het verjaardagsfeest van X. Tijdens het feest

gaan Ashot en Edgar sigaretten kopen in een winkel in een andere wijk. Aangezien ze lang wegblijven, bellen jullie hen op. Ashot en Edgar zijn in een gevecht met de eigenaars van de winkel verwickeld geraakt omwille van een discussie over diefstal. Als u een kwartier later met uw andere vrienden bij de winkel aankomt, ziet u Ashot gewond op de grond liggen. Hij is met een steen op het hoofd geslagen. U draagt hem samen met uw vrienden in de auto en brengt hem naar uw eigen wijk. Karen of Armen belt de vader van Ashot, Djahan Hovhannisyán, op. Wanneer hij in jullie wijk aankomt, zeggen jullie hem dat hij Ashot naar het ziekenhuis moet brengen, maar hij luistert niet en brengt zijn zoon naar zijn buitenverblijf in Solak, op 60 km van Yerevan. Daar bezwijkt Ashot de volgende ochtend aan zijn verwondingen. Sindsdien geven Djahan en zijn andere zoon Anush u en uw vrienden de schuld van Ashots dood.

Op 23 en 24 maart 2009 wordt u tweemaal ondervraagd door de politie van Zeytun. Ze willen weten wie de moordenaar van Ashot is, maar aangezien u niets van het gevecht gezien heeft, zegt u dat u het niet weet. Tijdens de tweede ondervraging wordt u door de politie geslagen. Ondertussen wordt u 15 à 20 keer bedreigd door Djahan en Anush om de naam van de moordenaar aan de politie te zeggen. Omwille hiervan trekt u bij uw schoonfamilie in Yerevan in. Eind maart 2009 gaat u samen met uw gezin met het vliegtuig naar Ufa in Rusland terug.

Begin september 2009 wordt u in Ufa driemaal bedreigd door drie onbekende Armeense mannen, waarbij u de eerste keer in elkaar geslagen wordt. Ze zeggen u dat ze gestuurd zijn door Djahan en dat u terug moet gaan naar Armenië om verklaringen af te leggen over de moordenaar van Ashot.

Samen met uw gezin verlaat u Ufa op 20 november 2009 met uw eigen identiteitsdocumenten. U gaat met het vliegtuig naar Moskou. Kort daarna reist u met de bus en met valse Russische documenten naar België, waar u op 10 december 2009 aankomt en op 14 december 2009 asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw internationaal Russisch rijbewijs, een origineel artikel van de krant *Iravunk*, uw originele Belgische attest van immatriculatie, uw originele Belgische werkvergunning, een kopie van uw geboorteakte en een kopie van uw Russische verblijfsvergunning.

Uw vader Artjom Abgoryan (O.V. 5.047.623) en uw moeder Svetlana Khekoyan (O.V. 5.047.623) verblijven ook in België en vroegen op 8 december 2000 asiel aan samen met uw toen minderjarige zus Ani Abgoryan.

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Rusland vreest u vermoord te zullen worden door Djahan en Anush Hovhannisyán, de vader en de broer van Ashot Hovhannisyán, die u de schuld geven voor de dood van hun zoon/broer (CGVS p. 16). Er moet echter vastgesteld worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk kan maken.

Eerst en vooral wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo verklaart u dat de bedreigingen in Ufa door de onbekende Armeense mannen plaatsvonden begin september 2009 (CGVS p. 14) en dat u geen problemen kende in Ufa van eind maart 2009 tot die bedreigingen in september 2009 (CGVS p. 15). Uw vrouw echter verklaart dat de bedreigingen kort na uw terugkomst in Ufa plaatsvonden, namelijk april tot half mei 2009 (CGVS vrouw p. 7) en dat u na die bedreigingen, dus van half mei 2009, tot uw vertrek uit Ufa op 20 november 2009 geen problemen meer kende (CGVS vrouw p. 8). Als u tot drie keer met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, antwoordt u 'dat kan niet, misschien heeft ze de vraag niet goed begrepen', 'dat is niet waar' en 'dat kan niet zijn want ze heeft me gezien met die verwondingen' (CGVS p. 19). Deze antwoorden heffen deze fundamentele tegenstrijdigheid over de reden van uw vertrek (CGVS p. 15) echter niet op.

Verder verklaart u dat uw vrouw tijdens jullie bezoek aan Armenië in maart 2009 meerdere keren telefonisch bedreigd werd door een man met een vervormde stem nadat u voor de tweede keer ondervraagd was door de politie van Yerevan-Zeytun (CGVS p. 13), terwijl uw vrouw verklaart één keer fysiek bedreigd geweest te zijn door de politie van Yerevan-Zeytun die bij u thuis langskwam, dat ze nooit op andere manieren bedreigd werd en dat ze persoonlijk niet telefonisch bedreigd is geweest (CGVS vrouw p. 6). Als u een verklaring voor deze tegenstrijdigheid gevraagd wordt, zegt u dat dat niet kan, dat het zo was en dat ze wel bedreigd was met de telefoon omdat ze naar uw huis belden maar met een veranderde stem (CGVS p. 19). Dit heft echter de aangehaalde tegenstrijdigheid niet op. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen als zou u als gevolg van de dood van Ashot Hovhannisyán in Armenië nog steeds bedreigd worden door Djahan Hovhannisyán in Rusland, dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin

van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten tweede is het hoogst opmerkelijk dat u – in de veronderstelling dat uw asielrelaas waar zou zijn, quod non – geen enkele stappen ondernomen heeft om bescherming te zoeken tegen de bedreigingen die u in Ufa meegemaakt zou hebben. Zo verklaart u nergens een klacht ingediend te hebben tegen de onbekenden die u bedreigden in Ufa en niet naar een advocaat of mensenrechtenorganisatie gestapt te zijn (CGVS p. 15-16). Dit komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de ernst van de door u aangehaalde vrees helemaal niet ten goede. Aangezien u het Russische staatsburgerschap bezit en verklaarde voor de problemen van 2009 nooit eerder problemen gehad te hebben in Ufa (CGVS p. 10), kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u de nodige stappen onderneemt om bescherming te zoeken (bij de autoriteiten) in Rusland.

Aangaande uw reisroute verklaarde u dat u en uw vrouw met de bus van Moskou naar België reisden met Russische paspoorten, onder een valse naam, die bezorgd werden door de persoon die uw reis regelde. Uw origineel internationaal paspoort en dat van uw vrouw had u vooraf aan die persoon afgegeven (CGVS p. 8 & p. 17). Die persoon reisde ook mee met de bus, hield uw valse documenten bij en toonde die aan de douane tijdens de identiteitscontrole aan de grensovergang; toch leverde dit voor u geen probleem op. U verklaart bovendien dat u geen afspraken had gemaakt met die persoon in het geval u controle zou krijgen (CGVS p. 17-18). Deze verklaringen zijn echter niet aannemelijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u niet zelf het paspoort bijhield of dat u niet zelf uw documenten aan de douanier toonde of dat u geen afspraken had gemaakt met de persoon die uw reis regelde. Bijgevolg zijn uw verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, de reden waarom, het moment en de wijze van uw vertrek, verborgen te houden.

Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw vader Artjom Abgoryan (O.V. 5.047.623) en uw moeder Svetlana Khekoyan (O.V. 5.047.623) op 25 april 2005 door het Commissariaat-generaal overgegaan werd tot een aanvraag zonder voorwerp aangezien hen op 23 februari 2005 een titel voor onbeperkt verblijf werd overhandigd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw internationaal rijbewijs en uw geboorteakte bevestigen uw identiteit en uw Russische verblijfsvergunning uw legaal statuut in Rusland, maar hebben geen betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Uw attest van immatriculatie en uw werkvergunning bevestigen uw huidige verblijfsstatus in België, maar bevatten geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het krantenartikel bevestigt het door u beschreven gevecht en het overlijden van uw vriend Ashot Hovhannisyán, maar bewijst de door u aangehaalde problemen als gevolg van dit overlijden niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw Melanya Terteryan (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger van Armeense origine te zijn en in Ufa in Rusland te wonen. U bent getrouwd met Artur Ayvazyan (O.V. 6.546.181) met wie u een minderjarige zoon Atom (O.V. 6.546.181) en een minderjarige dochter Estella (O.V. 6.546.181) heeft.

In maart 2009 gaat u samen met uw gezin op familiebezoek in Yerevan. Op 19 maart 2009 raken vrienden van uw man betrokken in een gevecht tijdens een verjaardagsfeest waar uw man samen met vrienden naartoe was gegaan. Als gevolg van het gevecht sterft één van de vrienden van uw man, Ashot Hovhannisyán, de volgende morgen.

Op 23 en 24 maart 2009 wordt uw man tweemaal ondervraagd door de politie van Zeytun. Ze willen weten wie de moordenaar van Ashot is, maar aangezien hij niets van het gevecht gezien heeft, zegt hij dat hij het niet weet. Tijdens de tweede ondervraging wordt hij door de politie geslagen. Ondertussen geven de vader en de broer van Ashot, Djahan en Anush Hovhanissyan, uw man en zijn vrienden de schuld van de dood van Ashot. Uw man wordt hierom 15 à 20 keer bedreigd. Omwille hiervan trekt u bij uw schoonfamilie in Yerevan in. Eind maart 2009 gaat u samen met uw gezin met het vliegtuig naar Ufa in Rusland terug.

Kort na uw aankomst in Ufa, in de periode april-half mei 2009 wordt uw man in Ufa driemaal bedreigd door drie onbekende Armeense mannen. Ze zeggen hem dat ze gezonden zijn door Djahan en dat hij terug moet gaan naar Armenië om verklaringen af te leggen over de moordenaar van Ashot.

Samen met uw gezin verlaat u Ufa op 20 november 2009 met uw eigen identiteitsdocumenten. U gaat met het vliegtuig naar Moskou. Kort daarna reist u met de bus en met valse Russische documenten naar België, waar u op 10 december 2009 aankomt en op 14 december 2009 asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw geboorteakte en die van uw kinderen en een kopie van uw verblijfsvergunning in Rusland.

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Rusland vreest u Djahan Hovhanissyan, de man die uw echtgenoot de schuld geeft voor de dood van zijn zoon (CGVS p. 8).

U verklaart tijdens het interview op het Commissariaat-generaal dat u uw land verlaten heeft omwille van de problemen van uw man Artur Ayzvazyan (O.V. 6.546.181) (CGVS p. 5). Aangezien in het kader van zijn asielaanvraag door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

De door u neergelegde documenten (geboorteaktes en Russische verblijfsvergunning) bevestigen uw identiteit en die van uw kinderen en uw legaal statuut in Rusland maar bevatten geen informatie over de door u of door uw man aangehaalde problemen in het kader van uw/zijn asielaanvraag. Bijgevolg wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekers voeren de schending aan "van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout".

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen

waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoekers laten na het loutere verwijt uit het verzoekschrift "*De in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens zijn onverenigbaar met het door het CGVS genomen besluit*" verder uit te werken en maken derhalve niet aannemelijk dat er in casu sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekers zijn ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikken of kunnen beschikken voor te leggen. Verzoekers leggen fotokopieën voor van hun geboorteaktes, van hun Russische verblijfsvergunningen en van verzoekers internationale rijbewijs. Echter, de Raad ziet niet in waarom verzoekers geen originele identiteitsdocumenten kunnen voorleggen nu ze niet vervolgd worden door de Russische autoriteiten. Voorts kunnen verzoekers Belgische werkvergunning en immatriculatieattest bezwaarlijk zijn voorgehouden identiteit en nationaliteit bewijzen nu de stukken werden opgesteld op basis van zijn eigen verklaringen. Verzoekers schieten tekort in hun medewerkingsplicht te meer nu ze met hun Russische en internationaal paspoort reisden. Dat ze de stukken aan de smokkelaar hebben afgegeven wordt niet aannemelijk gemaakt en hun verklaringen de valse paspoorten op geen enkel ogenblik in handen te hebben gehad, geen afspraken te hebben gemaakt met de smokkelaar in geval van identiteitscontrole en niet persoonlijk te zijn gecontroleerd door douanediensdiensten gaat in tegen de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat bij het binnenkomen van de Schengenzone zeer strenge controles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat dat men op strikt individuele wijze wordt ondervraagd over de identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en de mogelijkheid om zonder geldige reisdocumenten de Schengenzone te kunnen betreden minimaal is. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan de loutere bewering uit het verzoekschrift dat hun voorgehouden reisweg "*in ieder geval niet a priori uitgesloten*", niet overtuigen nu dit niet verklaart waarom verzoekers onvoorbereid zouden reizen.

3.1.1. Waar verzoekers het voordeel van de twijfel invoeren, kan dit slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Uit wat volgt blijkt dat dit in casu allerminst het geval is.

3.2. Verzoekers stellen Russische staatsburgers te zijn en problemen te kennen bij hun bezoek aan Armenië in maart 2009 nadat A.H., dodelijk verwond werd in een gevecht tussen kennissen van

verzoeker en lokale winkeliers. Om die reden werd verzoeker door de politie ondervraagd en mishandeld en werden verzoekers bedreigd door de vader van het slachtoffer. Verzoekers erkennen geen nood te hebben aan bescherming in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het administratief dossier noch het verzoekschrift bevatten elementen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers problemen in nexu staan met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu verzoekers geen pogingen hebben ondernomen om enige vorm van nationale bescherming in hun land van herkomst in te roepen.

3.3. Verzoekers menen evenwel dat hun relaas *“beantwoordt aan artikel 48/4 §2, b) van de wet van 15/12/1980”* en *“vrezes bij een eventuele terugkeer naar Rusland hetzij naar Armenië het slachtoffer te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing”*. Verzoekers stellen dat hun problemen begonnen in Armenië maar dat ze eveneens in Rusland bedreigingen ontvingen. Verder ontkenden verzoekers ooit officieel in beschuldiging te zijn gesteld in Armenië of in Rusland (zie CGVS-verhoor man, p. 5 en CGVS-verhoor vrouw, p. 4). Bovendien kenden ze sinds maart 2009 tot aan hun vertrek uit Rusland in september 2009 geen problemen meer.

3.4. Verzoekers leggen een krantenartikel voor ter staving van het dodelijk incident waarin verzoeker niet persoonlijk is vermeld (zie CGVS-verhoor man, p. 12). Het artikel kan hoogstens het gewelddadig incident aantonen. Waar verzoekers menen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het krantenartikel, wijst de Raad hen op de bestreden beslissing van verzoeker waarin het stuk wordt besproken. Het verwijt van verzoekers is dan ook niet ernstig. Voorts maken verzoekers geenszins aannemelijk dat, in zoverre ze bij het incident aanwezig waren, zij zouden geïnterviewd worden door D.H., de vader van het slachtoffer, en de Armeense lokale politiediensten, gezien verzoekers strijdige verklaringen aflegden betreffende de bedreigingen ten gevolge van het dodelijke incident.

3.4.1. Verzoekers ontkennen hun tegenstrijdige verklaringen niet maar minimaliseren deze en menen dat ze onmogelijk kunnen *“worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in verzoekers verklaringen en zijn geenszins van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas”* en benadrukken tot slot hun *“traumatische ervaringen”* en *“het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Jeravan en in Rusland (tussen maart en september 2009) en het gehoor van verzoekers op het CGVS in oktober 2010”*. Verzoekers onderlinge strijdigheden zijn echter essentieel en raken de kern van hun asielrelaas, met name het plaatsen van de bedreigingen in de tijd en het eventuele bestaan van telefonische bedreigingen. Verder hebben noch verzoekers, noch hun advocaat ooit gewag gemaakt van dermate traumatische ervaringen die hen zouden beletten een eenduidig en samenhangend relaas te vertellen. De loutere verwijzing naar traumatische ervaringen komt lichtzinnig voor nu verzoekers de echtheid niet aantonen van deze ervaringen en bovendien in het kader van de asielprocedure de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid draagt, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792).

3.4.2. Waar verzoekers stellen dat de commissaris-generaal *“selectief”* te werk gaat *“enkel maar in het nadeel van verzoekers”*, wijst verweerder er terecht op dat *“elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (R.v.St., nr. 178.032, 19 december 2007), en dat de thans in de bestreden beslissingen opgenomen elementen draagkrachtig zijn, omdat ze genoeglijk aantonen dat de verklaringen van verzoekers niet geloofwaardig zijn”*.

3.5. Voorts worden de verwijten dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening hield met *“de concrete omstandigheden en de feitelijkheid ter plaatse”* en de macht van D. H., de vader van het slachtoffer niet concreet toegelicht, noch wordt aangetoond dat deze zelfs tot in Rusland zou reiken. Dat *“De autoriteiten in Rusland hebben weinig of geen vat op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de autoriteiten niet meer dan dode letter is”* blijft dan ook een loutere bewering. Voorts kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers, indien ze geen vertrouwen hadden in de officiële instellingen ook geen initiatief hebben ondernomen bij een NGO of andere organisatie. Verzoekers nalatigheid nationale bescherming te vragen, of een poging hiertoe te ondernemen, kan slechts de ongelooftwaardigheid van het relaas versterken. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de

bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Verzoekers tonen dan ook geen reëel risico aan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet te hebben.

3.6. De overige documenten, met name de fotokopieën van de geboorteakten van hun kinderen, kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen. Evenmin tonen verzoekers aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Waar verzoekers menen dat *“Het relaas van verzoekers vereist minstens een verdergaand onderzoek door het CGVS”* en vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, laten zij na concreet aan te geven welke elementen ontbreken of welke feiten niet onderzocht werden. Derhalve ziet de Raad het nut niet in van de vernietiging van de bestreden beslissingen ten einde nieuwe onderzoeksdaden te stellen.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK